

* ΕΚΚΛΗΣΙΟΛΟΓΙΚΑ * ΘΕΜΑΤΑ *

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΥΡΟΥΣ ΤΗΣ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΥΦ' ΕΝΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΧΙΣΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΠΑΛΑΙΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΤΩΝ

Συνεχίζομεν τὴν παράθεσιν τῆς ιστορικῆς μελέτης τῶν ἁγιορειτῶν Πατέρων περὶ τῆς ὑφ' ἑνὸς χειροτονίας.

Περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ πρ. Βρεσθένης χειροτονίας

“Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑπὸ τοῦ πρ. Βρεσθένης χειροτονίαν, δεόν νά ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν τὰ ἑξῆς:

α) “Ὅτι οὗτος ἐχειροτονήθη Ἐπίσκοπος κατὰ τοὺς ἱερούς Κανόνας λαβὼν κανονικῶς τὴν Ἀποστολικὴν διαδοχὴν.

β) “Ὅτι ὅταν προέβη μόνος του εἰς χειροτονίαν Ἐπισκόπου, ἦτο πράγματι μόνος, μὴ ὑπαρχόντων ἑτέρων Ἐπισκόπων Γ.Ο.Χ., δεδομένου ὅτι, τόσον μετὰ τοῦ Φλωρίνης Χρυσσοστόμου, ὅσον καὶ μετὰ τοῦ Κυκλάδων Γερμανοῦ, εὐρίσκετο ἐν διαστάσει διὰ σοβαροῦς λόγους, καὶ παρά τας καταβληθείσας αὐτοῦ προσπάθειας πρὸς ἄρσιν τοῦ μεταξὺ των σχίσματος, δὲν κατέστη τοῦτο δυνατόν.

γ) “Ὅτι ἡ ἀνάγκη πρὸς χειροτονίαν Ἐπισκόπων διὰ τὰς τάξεις τῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ τῶν ἀπανταχοῦ ΓΟΧ εἶχε καταστή ἀπόλυτος, κατεπείγουσα καὶ ἐπιτακτικωτάτη.

δ) “Ὅτι παρέστη ἰδιαίτερος ἀνάγκη διὰ τὴν χειροτονίαν Ἐπισκόπου διὰ τὴν Κύπρον ἥτις δὲν εἶχεν οὐδένα ΓΟΧ Ἐπίσκοπον, καὶ πρὸς τὴν ὁποίαν ἀπεστάλη ὁ πρῶτος χειροτονηθεὶς ὑπὸ τοῦ πρ. Βρεσθένης Ἐπίσκοπος, ὁ Τριμθοῦντος Σπυρίδων.

ε) “Ὅτι ἡ χειροτονία αὕτη, ἐγένετο κατόπιν μακροχρονίου μελέτης καὶ περισκέψεως, βάσει τῶν ἀνωτέρω Ἱερῶν Κανόνων, βάσει τῶν Ἀποστολικῶν Διαταγῶν, καὶ βάσει τῆς Ἱερᾶς Ἐκκλησιαστικῆς Παραδόσεως, καθ' ἣν ἐγένοντο κατὰ καιροὺς ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας χειροτονίαι Ἐπισκόπων ὑφ' ἑνὸς Ἐπισκόπου κατ' οἰκονομίαν, οὐ μόνον λόγῳ μεγάλης καὶ κατεπείγουσης ἀνάγκης, ἀλλὰ καὶ λόγῳ μικρᾶς τινος τοπικῆς ἀνάγκης. Πόσω μᾶλλον περὶ τῆς παρουσιασθείσης ἀνάγκης πρὸς ἀνάδειξιν Ἐπισκόπων ὑπὸ τοῦ πρ. Βρεσθένης, ἥτις ἀνάγκη ἦτο πρωτοφανῆς εἰς τὴν

Ἐκκλησίαν, καί ἀσυγκρίτως μεγαλυτέρα καί ἐπιτακτικωτέρα τῶν δύο ὡς ἄνω περιπτώσεων ἀνάγκης.

στ') "Ὅτι ὁ πρ. Βρεσθένης προέβη μόνος εἰς χειροτονίαν Ἐπισκόπου, πιεζόμενος, ὄχι μόνον ἐκ τῆς ἀνωτέρω ἀπολύτου καί ὀδηρίτου ἀνάγκης, ὄχι μόνον ὑπὸ τῆς συνειδήσεώς του πρὸς ἐπιτέλειαν ἐνός ἐπιβεβλημένου ὑπὸ τῆς λογικῆς ἱεροῦ καθήκοντός του, ἀλλὰ καί ἐκ πολλῶν ὁμοφρονούντων αὐτῷ Κληρικῶν καί Λαϊκῶν, οἵτινες προέτρεπον καί παρεκίνουν αὐτὸν πρὸς τοῦτο. Ἐν οἷς καί ὁ νῦν πρόεδρος τῆς παρατάξεως τοῦ πρ. Φλωρίνης, — ὁ ὁποῖος Ἱερομόναχος ὢν, θεωρεῖται ὡς κεφαλὴ, τῆς ἄγευ Ἐπισκόπου, ἀκεφάλου κατ' οὐσίαν παρατάξεώς του— καίτινες ἄλλοι, οἱ ὁποῖοι διὰ τινὰς λόγους τελείως ἀδικαιολογήτους, ἀποφεύγουν ν' ἀναγνωρίσουν καί νά ὑποταχθοῦν εἰς τοὺς ἐν λόγω ὑπὸ τοῦ πρ. Βρεσθένης ἀναδειχθέντας Ἀρχιερεῖς, οἵτινες τυγχάνουν οἱ μόνοι ΓΟΧ Ἀρχιερεῖς τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, καί

Ζ) "Ὅτι τὸ κῦρος καί τὴν ἰσχὺν τῶν ὑπὸ τοῦ πρ. Βρεσθένης, χειροτονηθέντων Ἐπισκόπων, ἀνεγνώρισεν ἐμπράκτως καί ἐπισήμως ὁ πρ. Φλωρίνης, ὡς θ' ἀποδείξωμεν κατωτέρω.

Περὶ τοῦ πρ. Φλωρίνης Χρυσοστόμου

"Ἐν ἀπὸ τὰ πλέον σαθρά καί γελοῖα ἐπιχειρήματα τῶν διαφόρων ἡγητόρων τῆς ταλαιπώρου καί ἀξιοθρηνήτου ἀκεφάλου παρατάξεως τοῦ πρ. Φλωρίνης, περὶ τῆς δῆθεν ἀντικανονικότητος καί ἀνιερότητος τῶν ὑπὸ τοῦ πρ. Βρεσθένης Ἐπισκόπων, εἶναι καί ἡ σκόπιμος διάδοσις αὐτῶν, ὅτι ὁ πρ. Βρεσθένης, ἐν διαστάσει ὢν μετὰ τῶν ὡς ἄνω δύο Ἐπισκόπων, δὲν ἠθέλησε νά ἐνωθῆ μετ' αὐτῶν, διὰ νά προβῶσιν ὁμοῦ εἰς τὴν ἐκλογὴν καί χειροτονίαν Ἐπισκόπων.

Ἄποσιον ψεῦδος, ὁποῖα συκοφαντία!...

Δὲν χρειάζονται πολλαὶ ἀποδείξεις, διὰ νά καταπεισθῆ πᾶς ἀμερόληπτος περὶ τοῦ ψεύδους καί τῆς συκοφαντίας ταύτης. Ἄρκει νά σκεφθῆ 1) ὅτι δημιουργὸς τοῦ Σχίσματος τῶν ἐν Ἑλλάδι ΓΟΧ εἶναι ὁ πρ. Φλωρίνης, 2) ὅτι τὸ σχίσμα διετηρήθη πρὸ τῆς τελευτῆς τοῦ πρ. Φλωρίνης, ἐπὶ μίαν περίπου 20ετίαν, — καί συνεχίζεται ἐτι ὑπὸ τῶν ὀπαδῶν του— ὄχι διότι δὲν ἤθελε ν' ἀρθῆ τοῦτο ὁ πρ. Βρεσθένης, ἀλλὰ διότι ὁ ἐν λόγω δημιουργὸς αὐτοῦ, δὲν ἠθέλησε νά μετανοήσῃ εἰλικρινῶς, καί νά ἄρῃ πραγματικῶς καί εἰλικρινῶς τοὺς γνωστούς λόγους τῆς δημιουργίας του, 3) "Ὅτι ἐάν πράγματι ἤθελε τὴν ἐνωσιν τῶν διεστῶτων ὁ πρ. Φλωρίνης, θά εὔρισκεν, ὄχι μόνον ἓνα, ἀλλὰ πλείστους ὅσους τρόπους, πρὸς ἄρσιν τοῦ ὀλεθρίου τούτου Σχίσματος. Διότι ἡ ἐνωσις ἐξηρτᾶτο ἀποκλειστικῶς ἀπὸ τὴν εἰλικρινῆ καί γνησίαν συναίσθησιν, μετάνοιαν καί διόρθωσιν τοῦ δημιουργοῦ τοῦ σχίσματος. Ὅποταν ἡ ἐνωσις θά ἐπήρχετο ἀμέσως αὐτομάτως... 4) "Ὅτι ὁ πρ. Φλωρίνης, ὡς δημιουργὸς καί φιλόστοργος πατὴρ τοῦ Σχίσματος τούτου, ἐτροφοδοτεῖ τοῦτο πλουσιοπαρόχως μὲ τὰ γνωστά πεπλανημένα φρονήματά του, μὲ τὰ ἀδιάλειπτα ναί καὶ οὐ, μὲ τὰ δυνάμει καί ἐνεργείᾳ, μὲ τὰ κατ' οὐσίαν καί οὐ κατ' οὐσίαν, μὲ τὰ ἔγκυρα καί ἄκυρα, τὰ ἐγκυροῦσιν, καί τὰ ἀκυροῦσιν, τὰ ἄμοιρα, κτλ. κτλ.

Πρὸς χάριν τῶν «σκανδαλιζομένων» οἰκείων καί ἀλλοτριῶν, ἔλεγε τὸ ναί, εἰς δὲ τοὺς μὴ σκανδαλιζομένους, ἐτόνιζε τὸ οὐ. Πρὸς τοὺς μὲν, τὸ δυνάμει, πρὸς τοὺς δέ, τὸ ἐνεργείᾳ... Προσηρμόζετο ἑδηλονότι κατὰ τὰς περιστάσεις καί τὰ μυαλά ἐνός ἐκάστου. Ἐγίνετο τοῖς πᾶσι τὰ πάντα, ἵνα τοὺς πάντας κερδίσῃ... Μόνον ὅτι δὲν κατῴρθωσε μέχρι τελευταίας ἀναπνοῆς του, νά μετανοήσῃ εἰλικρινῶς, νά πιστεύσῃ — οὐχὶ μόνον

διά λόγων, αλλά και μέ τήν καρδίαν του— ὅτι ἡ καινοτόμος Ἐκκλησία εἶναι κατ' οὐσίαν σχισματική, ὅτι τὰ Μυστήρια αὐτῆς εἶναι ἄκυρα, καί ὅτι πρέπει νά ἀναμυρώνωνται τὰ βαπτισθέντα ὑπό τῶν καινοτόμων παιδία κτλ. Ἡ ἐκδήλωσις μιᾶς τοιαύτης εἰλικρινοῦς καί ἀγνῆς πίστεως, θά ἦεν ἀμέσως καί αὐτομάτως τό Σχίσμα. Ἡ ἔλλειψις δυστυχῶς τῆς ὀρθῆς ταύτης ὁμολογίας, διετήρησε τοῦτο ἐπί τόσα ἔτη, καί ἐξακολουθεῖ νά διατηρῆ αὐτό, τῆ συνδρομῆ καί ἄλλων τινῶν ἀξιοκατακρίτων αἰτιῶν.

Δέν προτιθέμεθα ἤδη νά ἐκθέσωμεν περισσοτέρας ἀποδείξεις περί τῶν ἔργων καί ἡμερῶν τοῦ πρ. Φλωρίνης, ἀπό τῆς ἐξόδου του ἐκ τῆς καινοτομίας εἰς τήν Ὁρθοδοξίαν, μέχρι τῆς τελευτῆς του.

Διά νά ἀντιληφθῆ τις, τίς ἦτο πραγματικῶς ἐν προκειμένῳ ὁ πρ. Φλωρίνης, ἄς ἐξέλθῃ, ἐκτός τῶν ἄλλων ποικίλων δημοσιευμάτων αὐτοῦ, 1) τό λεγόμενον προδοτικόν του ἔγγραφον πρὸς τό Ὑπουργεῖον Θρησκευμάτων (Ἰανουάριος 1938), 2) τήν λεγομένην ποιμαντορικὴν του ἐγκύκλιον τῆς 1.6.44, 3) τήν δημοσιευθεῖσαν εἰς φυλλάδια διασάφειν αὐτῆς 18.1.45. 4) Τάς δημοσιευθείσας δηλώσεις του εἰς τήν ἐφημερίδα «Ἐλευθερία» 14.11.47. 5) Τό πολύκροτον ἄρθρον του εἰς τήν ἐφημερίδα «Βραδυνή» 11.12.50 —εἰς τό ὅποιον ἄνευ αἰδοῦς διακηρύσσει ἀπροκαλύπτως, ὅτι ἐξῆλθεν εἰς τόν ἀγῶνα παίζων τόν ρόλον τοῦ καθ' ὑπόκρισιν Παλαιοημερολογίτου, διὰ νά σώσῃ τό γόητρον τῆς καινοτομίας Ἐκκλησίας. 6) Τάς λεγομένας προδοτικάς του συζητήσεις μετὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Σπυριδωνος, τάς δημοσιευθείσας εἰς τήν ἐφημ. «Ἐμπρός» 9.3.51.

Τά ἐπίσημα φρονήματά του τά ὅποια ἐδημιούργησαν τό ἤδη ὑφιστάμενον ἀπό 20ετίας Σχίσμα, εἶναι πρὸς τοῖς ἄλλοις καί τά ἐξῆς:

«Ἡμεῖς οἱ Παλαιοημερολογίται, δέν ἀποτελοῦμεν ἰδιαιτέραν ἐκκλησίαν ἐκείνης καθ' ἣς διεκόψαμε προσωρινῶς τήν ἐπικοινωνίαν». «Ποιοί εἴμεθα ἡμεῖς νά προδικάσωμεν τάς Νεοημερολογιτικάς ἐκκλησίας καί νά κηρύξωμεν αὐτάς σχισματικάς, καί τὰ Μυστήρια αὐτῶν ἄκυρα, ἔστερημένα τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ;» «Ἡμεῖς ἐξῆλθομεν εἰς τόν ἀγῶνα μέ μόνη τήν πρόθεσιν νά εἰρηνεύσωμεν τήν Ἐκκλησίαν... περιστέλλοντες τάς ἀκρότητας ἀμφοτέρων, προβαίνοντας, παρά τούς κανόνas διά λόγους ἐντυπωσιακοῦς εἰς ἀναμυρώσεις...» «Ἰδού διατί οἱ παρασυνάγωγοι Βρεσθένης καί Κυκλάδων, δέν δύνανται νά ἔχωσιν ὀρθόδοξον χάριν καί δικαίωμα νά μεταδώσωσι ταύτην εἰς τοὺς ἀκολουθοῦντας αὐτοὺς εἰς τήν ἐκκλησιαστικὴν ταύτην κατωφέρειαν... Διότι ἄς μᾶς εἴπωσιν οὗτοι, εἰς ποίαν Ἐκκλησίαν ἀνήκουσιν, ἀφοῦ ἐκήρυξαν καί ἐν ἐνεργείᾳ σχισματικὴν τήν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος...».

Οὗτοι «δέν ἀνήκουσιν εἰς Ἐκκλησίαν Ὁρθόδοξον ἀνεγνωρισμένην... καί συνεπῶς δέν δύνανται νά ἔχωσιν ἰδιότητα Ὁρθόδοξον, ἀλλά Προτεσταντικὴν...» (Ἴδε τὰ ἀνωτέρω δημοσιεύματά του).

Αὐτά εἶναι τὰ πραγματικά καί ἐπίσημα ἐν προκειμένῳ φρονήματά του, διά τῶν ὁποίων ἐδημιούργησε, καί συνετήρησεν ἐπί τόσα ἔτη τό Σχίσμα, καί μέ τὰ ὅποια δυστυχῶς ἀπέθανε.

Τάς θρησκευτικάς του ταύτας πεποιθήσεις, πρᾶσβεύουν οἱ πλείστοι νῦν ὁπαδοὶ του, οἱ ὅποιοι, βάσει αὐτῶν, ὄχι μόνον ἀπλῶς ἀδιαφοροῦν καί ἀποφεύγουν τήν ἔνωσιν τῶν διεστώτων, ἀλλά μᾶλλον συστηματικῶς τορπιλλίζουν μετὰ πάσης δυνατῆς σατανικῆς μεθοδείας, πᾶσαν κίνησιν πρὸς ἄρσιν τοῦ ὀλεθρίου τούτου σχίσματος, προβάλλοντες σκοπίμως πρὸς τοῦτο, ἐκτός τῶν ἄλλων, καί τήν μεθοδεῖαν αὐτῶν, ὅτι, δῆθεν, ἡ ὑπό τοῦ πρ. Βρεσθένης χειροτονία, εἶναι ἄκυρος, καί ἀνίερος!

“Όσον ἀφορᾶ τὴν σημειωθείσαν πρὸς ἔνωσιν κίνησιν, ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ὀλίγας ἡμέρας πρό τῆς ὑπὸ τοῦ πρ. Βρεσθένης πρώτης χειροτονίας, οὐδὲν τὸ σοβαρὸν αὐτῆ παρουσιάζει. Διότι εἶναι μία συνήθης ἄκαρπος πρὸς ἔνωσιν προσπάθεια, συνεπεία τῆς κατ’ οὐσίαν ἐμμόνου, ἀκάρπου καὶ ὑποκριτικῆς στάσεως τοῦ πρ. Φλωρίνης, ἐμμένοντος εἰς τὰς ἀνωτέρω αὐτοῦ δοξασίας, καὶ ὑποκρινομένου ὅτι ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν ἔνωσιν. Καί εἶναι ἐπίσης, μία εἰσέτι ἐκδήλωσις τῆς νοοτροπίας του, τῆς κατὰ συνέχειαν τακτικῆς του, εἰς τὸ λέγειν: σήμερον μὲν τὸ ναί, αὔριον δὲ τὸ ὄχι, καὶ οὕτω καθεξῆς.

Διότι, ἐνῶ πρὸς ἔνωσιν τῶν διεστώτων ἔπρεπε νὰ συνέλθωμεν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀμψότερα τὰ μέρη, καὶ νὰ θέσωμεν ἐπὶ τάπητος πρὸς συζήτησιν τὰς ἀνωτέρω κακοδοξίας καὶ βλασφημίας τοῦ πρ. Φλωρίνης, αἰτινες προκάλεσαν τὸ σχίσμα, νὰ συζητηθῶσι τόσα σοβαρὰ θέματα, βαρύνοντα τοῦτον, καὶ τοὺς συνεπισκόπους του —τόν Μεγαρίδος Χριστόφορον καὶ τόν Διαυλείας Πολύκαρπον —ἀπέστειλεν ἔγγραφο πρὸς τόν Βρεσθένης (ὁ πρ. Φλωρίνης) 6.7.48 ὁ ὁποῖος τονίζει πρὸς αὐτόν, ὅτι δέχεται νὰ συναντηθῆ μετ’ αὐτοῦ, καὶ νὰ ἐνωθῶσι διὰ μιᾶς ἀδελφικῆς χειραψίας, ἄνευ οὐδεμιᾶς συζητήσεως διὰ τὰ ἀνωτέρω αἴτια τῆς διαστάσεως. Τὴν δὲ 8.7.48, ἀπέστειλεν ἕτερον ἔγγραφο πρὸς αὐτόν λέγων «...ἀφοῦ ἡ Ὑμετέρα Θεοφιλία ἐξακολουθεῖ ἐτι νὰ ἀμφιβάλλη...». Κατ’ ἀλήθειαν ὁμοίως, ὁ Βρεσθένης δὲν εἶχεν ἀμφιβολίαν, ἀλλ’ ἐπίστευεν ἀδιστακτικῶς, ὅτι ὁ πρ. Φλωρίνης, ἐπίστευεν ἀκραδάντως εἰς τὰς ἀνωτέρω αὐτοῦ δοξασίας, καὶ διὰ τοῦτο ἀπέφυγε πᾶσαν συζήτησιν περὶ αὐτῆς καὶ ἤθελε τὴν ἔνωσιν ἀσυζητητῆ μόνον διὰ μιᾶς... φιλικῆς καὶ ἀδελφικῆς χειραψίας.

Καὶ ἐν τέλει καλεῖ πρὸς συνάντησιν τόν πρ. Βρεσθένης, διὰ νὰ τοῦ εἰπῆ τὸ ναί, πὸς ἀναίρεσιν τοῦ ὄχι, τῆς προχθῆς, διὰ νὰ ἀκολουθήσῃ καὶ ἡ ἀναίρεσις τοῦ ὄχι αὐθημερόν, ἢ τὴν αὔριον... Αἰώνιος τακτικῆ, δι’ οὗς λόγους προείπομεν, διαρκέσασα μέχρι ἐσχάτων. Διὰ τοῦτο, ἂν καὶ παρῆλθεν ἀπὸ τότε μία ἀκόμη 10ετία, μέχρι σήμερον, ἡ ποθητὴ ἔνωσις δὲν ἐπετεύχθη.

“Όσον ἀφορᾶ τὴν ὁμολογίαν τοῦ πρ. Φλωρίνης, ταύτην, ὡς γνωστὸν, συνέταξαν ἄλλοι τινές, ἐκ τῶν «σκανδαλιζομένων» διὰ τὰς κακοδοξίας αὐτοῦ. Καὶ οὗτος χάριν τῶν «σκανδαλιζομένων» καὶ πιεζόμενος οἰονεὶ παρ’ αὐτῶν, ἐνέκρινε ταύτην ἐκ τοῦ προχείρου, διὰ τὸ θεαθῆναι, πρὸς διασκέδασιν τῆς παρουσιασθείσης καταστάσεως... τῆς ὡς ἄνω ὁμολογίας τοῦ πρ. Φλωρίνης, ἦσαν κυρίως δύο, 1) ὁ μοναχὸς Πολύκαρπος Ἁγιορείτης, ὁ ὁποῖος ἐπέζε τόν πρ. Φλωρίνης διὰ νὰ... μετανοήσῃ καὶ ἀναιρέσῃ τὰς ἀνωτέρω κακοδοξίας του, καὶ 2) ὁ κ. Σταῦρος Καραμητσός, ὁ ὁποῖος ἀναφανδὸν ὁμολογεῖ ὅτι αὐτὸς ἐπίεσε καὶ ἠνάγκασε τόν πρ. Φλωρίνης νὰ ὑπογράψῃ τὴν ἐν λόγῳ ὁμολογίαν, οὐχὶ ὡς μετανοῶν καὶ πιστεύων εἰς αὐτὴν, ἀλλὰ διὰ τὸ θεαθῆναι, πρὸς χάριν τῶν «σκανδαλιζομένων».

Δὲν κατηγοροῦμε τοὺς καλῆ τῆ πίστει ἐνωθέντας μετὰ τοῦ πρώην Φλωρίνης βάσει τῆς ὡς ἄνω ὁμολογίας του, τῆς κοινοποιηθείσης εἰς τὴν καινοτόμον Ἐκκλησίαν διὰ δικαστικοῦ κλητήρος. Οὔτε κατηγοροῦμε τοὺς μὴ ἐνωθέντας μετ’ αὐτοῦ. Δὲν ἐπαινοῦμε ὁμοίως διὰ τοῦτο, οὔτε τοὺς μὲν, οὔτε τοὺς δέ. Τοὺς μὲν, διότι δὲν ἔπρεπε νὰ ἐπισπεύσῃ πρὸς ἔνωσιν διὰ μονομεροῦς ἐνεργείας, τοὺς δέ, διότι ἤτο δυνατόν, χάριν ἐκκλησιαστικῆς οἰκονομίας, νὰ συσπειρωθῶσιν εἰς ἐνιαῖον μέτωπον, καί, ἐάν δὲν ἤθελον νὰ δεχθῶσι σκοπίμως μετ’ ἀγαθῆς τινος προοπτικῆς, τὴν ἔστω καὶ καθ’ ὑπόκρισιν ἀνωτέρω ὁμολογίαν τοῦ πρ. Φλωρίνης, θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπιδιώξῃσιν τὴν συνάντησιν αὐτοῦ, καί, ἢ ν’ ἀποσπάσῃσιν μίαν κανονικὴν, ὁρ-

θην, και γενικωτεραν αυτου ομολογίαν, η εν εναντία περιπτώσει, ν' αποκηρύξωσι και στηλιτεύσωσι τουτον, διά μίαν εισέτι φοράν διά τας ανωτέρω κακοδοξίας του.

**Ὁ πρ. Φλωρίνης Χρυσόστομος ἀπέφυγε σκοπίμως
τὴν χειροτονίαν νέων Ἐπισκόπων**

Τόσον ὁ πρ. Φλωρίνης Χρυσόστομος, ὅσον και ὁ Κυκλάδων Γερμανός, οὐδέποτε ἐπέδωξαν τὴν χειροτονίαν νέων Ἐπισκόπων. Εἶναι γεγονός ὅτι ὁ πρ. Φλωρίνης μετεμελήθη πικρῶς διότι προέβη μετὰ τῶν ἄλλων εἰς χειροτονίαν τοῦ πρ. Βρεσθένης, τοῦ Κυκλάδων, τοῦ Μεγαρίδος και Διαυλείας. Πολλάκις δὲ ἠκούσθη λέγων: Κύριε, μή στήσης τὴν ἀμαρτίαν μου ταύτην... Εἰς τὸ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ὁρθοσκευμάτων προδοτικὸν του ἔγγραφον, ἔγραφε μετὰ τοῦ Δημητριάδος Γερμανοῦ: «Νά καταστή ὑποχρεωτικὴ δι' ἡμᾶς και τὴν Ἱεραρχίαν ὄλην ἢ περὶ ἡμερολογίου ἀπόφασις τῆς Προσυνόδου, οἰαδήποτε και ἂν ἡ αὐτή, και νά τεθῆ ἀμέσως εἰς ἐφαρμογὴν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας... Τούτων πάντων ἀποδεκτῶν γενομένων ὑπὸ τῆς Δ. Ἱ. Συνόδου, ἡμεῖς... θά ἀποφύγωμεν πᾶσαν νέαν χειροτονίαν και ἐκκλησιαστικὴν πρᾶξιν, δυναμένην νά θίξῃ τὸ κύρος τῆς ἐπισήμου Ἐκκλησίας...».

Και εἰς τὰς δημοσιευθείσας δηλώσεις του εἰς τὴν ἐφημερίδα «Ἐλευθερία» 14.11.47, ἀναφερόμενος περὶ τοιοῦτων πράξεων, χειροτονίας Ἐπισκόπων κτλ. λέγει ὅτι δὲν θά προβῆ «εἰς τοιαύτας ἐκνόμους πράξεις».

Τὴ ἀληθεία, οὐδέποτε ὁ πρ. Φλωρίνης ἐπέδωξε διά νά ἐνωθῆ ὀρθοδόξως μετὰ τοῦ Βρεσθένης, και νά προβῆ μετ' αὐτοῦ εἰς χειροτονίαν νέων Ἐπισκόπων. Διότι οὐσιαστικῶς, δὲν ἤθελε τὴν πρόδον τῶν Παλαιοημερολογιτῶν, τῶν Γ.Ο.Χ. Διότι δὲν ἐθεώρει ἑαυτὸν και τὸν Βρεσθένης και Κυκλάδων ὡς τοὺς μόνους Ἀρχιερεῖς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Διότι ἐθεώρει ὡς κανονικοὺς ὀρθοδόξους Ἐπισκόπους, οὐ μόνον πάντας τοὺς Μνημονεύοντας, ἀλλὰ και αὐτοὺς τοὺς Νεοημερολογίτας. Διότι ἐθεώρει ὡς πλάνην τὴν ἰδέαν και τὴν ἐπιδίωξιν τοῦ Βρεσθένης πρὸς ἀνάδειξιν νέων Ἐπισκόπων, πρὸς συγκρότησιν Ἱεράς Συνόδου τῶν ΓΟΧ.

Και πρὸς σαφεστάτην ἀπόδειξιν πάντων τούτων, εἶναι γεγονός ὅτι παρακαλούμενος, και πιεζόμενος παντοιοτρόπως ὑπὸ τῶν ὁπαδῶν του ὅπως προβῆ εἰς χειροτονίαν Ἐπισκόπου μετὰ τοῦ Κυκλάδων, ἢ μετὰ τῶν δύο ἄλλων Ἐπισκόπων του, ἀπέφυγε νά χειροτονήσῃ, ἐν γνώσει του ὅτι μέλλει ἐντὸς ὀλίγου ν' ἀποθάνῃ, και νά ἀφήσῃ τὴν παράταξιν του ἀκέφαλον, ἀνευ Ἐπισκόπου, ὅπερ και ἐγένετο.

(ΣΤΝΕΧΙΖΕΤΑΙ)

ΣΤΙΧΗΡΟΝ ΙΔΙΟΜΕΛΟΝ ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ

Ἦχος πλάγιος δ'.

Δεῦτε ἐκκαθάρωμεν ἑαυτοὺς, ἐν ἐλεημοσύναις και οἰκτιρμοῖς πενήτων, μή σαλπίζοντες, μή δημοσιεύοντες, ἡμῶν τὴν εὐποιάν' μή ἐπιγνώτω ἢ ἀριστερά, τῆς δεξιᾶς τὸ ἔργον' μή σκορπίσῃ ἢ κενοδοξία, τὸν καρπὸν τῆς ἐλεημοσύνης' ἀλλ' ἐν κρυπτῷ τῷ τὰ κρυπτά εἰδῶτι κράξωμεν' Πάτερ, ἄφες τὰ παραπτώματα ἡμῶν, ὡς φιλάνθρωπος.